

De Herfst

Wolkenvelden komen achtereen
Oven mijn hoofd heen drijven.
Ik staar ze na, en denk alleen,
waar zullen die toch blijven.

Wonderbaarlijk bont van vorm
En verschillend hun kleuren
Ik staar ze na, en denk alleen,
wie laat zoiets gebeuren.

Prachtige tinten in het bos
Mijn gemoed wordt er door geraakt
Ik staar er naar en denk alleen,
is dit voor ons mensen gemaakt.

De bomen loten hun bladeren los
En worden dor en kaal
Ik staar er naar en denk alleen,
hoe kan dit toch allemaal.

Zwevend komen ze naar benee
Dwarrelend op de wind
Ik staar er naar en denk alleen,
Hoe erg ik dit vind.

Paddenstoelen op het mos
Ze staan er bij de vleet
Ik staar ernaar en denk alleen
dat ik er zo weinig van weet.

De natuur die raakt zoetjesaan uitgeteld
Al is het dan voor even
Ik staar er naar en denk alleen,
in het voorjaar komt er weer nieuw leven.

Theo Dinnissen